Pe cîţi atleţi contăm

Așadar, un bilanț al activității atletice din 1966. Vom încerca să analizăm comportarea atleților noștri fruntași în acest an avînd în vedere perspectivele participării lor la Jocurile Olimpice din 1968.

Din capul locului, trebuie să subliniem faptul că în evidența federației noastre de specialitate se află un mare număr de atleți, candidați posibili pentru lotul olimpic al țării noastre. Numai în orașul București — fără discuție, principalul centru atletic al țării — au fost nominalizați un număr de 36 de atleți și 27 de atlete. Și pentru că veni vorba de nominalizări, se cuvine să arătăm că acestea au fost făcute — pe baza concluziilor și a sarcinilor reieșite la plenara din ianuarie 1965 a Consiliului General al UCFS — de către antrenorii secțiilor de atletism din cluburi și asociații. Propunerile acestora au fost apoi discutate și analizate și de alți specialiști ai sportului nostru, de activiști din consiliile cluburilor respective. Antrenorii, care cunosc bine posibilitățile reale ale elevilor lor, puterea de muncă a acestora, le-au stabilit un grafic de creștere a rezultatelor pentru o perioadă de patru ani, adică pînă în anul olimpic 1968. În stabilirea acestor obiective (intermediare și finale) s-au avut desigur în vedere toate amănuntele de care poate depinde o comportare bună a atleților români, la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico.

Vrem să credem, de asemenea, că operația aceasta a nominalizării a fost făcută cu toată chibzuința, cu spirit de răspundere, cu dorința fermă de a se munci mai mult și mai bine decît în trecut, pentru continua îmbunătățire a activității atletice din țara noastră.

Doar 15!

Să vedem acum situația acestor „speranțe olimpice" și ce au realizat ele în 1966, la jumătatea drumului dintre Tokio și Mexico. O socoteală simplă ne arată că în decursul acestui sezon doar 15 din totalul de 63 de atleți bucureșteni, nominalizați în 1965, au reușit să-și realizeze obiectivele cifrice propuse. Este vorba de: **Doina Bădescu** (Rapid) antrenor Gh. Stănel, 400 m — obiectiv propus pentru 1966 — 59,5 sec, realizat — 56,9 sec; **Georgeta Cîrstea** (Steaua) antrenor V. Cincă, 80 mg 11,2—11,2; **Marilena Ciurea** (Dinamo) antrenor L. Pandele, suliță 50,00—53,42 m; **Aura Petrescu** (Șc. sp. 2) antrenor Cl. Simionescu, 100 m 12,1—12,0; **Elena Vintilă** (Dinamo) antrenor I. Vintilă, pentatlon 4500—4519 p; **Petre Astafei** (Steaua) antrenor Gh. Zîmbreșteanu, prăjină 4,80—4,82 m; **Șerban Ciochină** (Metalul) antrenor B. Elias, triplu 16,40 — 16,46 m; **Gh. Costache** (Dinamo) antrenor C. Spiridon, ciocan 66,00—66,10 m; **Iosif Naghi** (Steaua) antrenor M. Buhlea, disc 55,50—57,00 m; **Vasile Sărucan** (Dinamo) antrenor I. Vintilă, lungime 7,55—7,72 m; **Virgil Țibulschi** (Dinamo) antrenor C. Spiridon, ciocan 62,00—63,88 m; **Mihai Vosminschi** (ICF) antrenor V. Dumitrescu, 100 m 10,6—10,6 sec; **Gh. Zamfirescu** (Steaua) antrenor V. Dumitrescu, 100 m 10,3—10,3 sec; **Valeriu Răuț** (Rapid) antrenor B. Elias, triplu 15,40—15,76 m; **Sorin Marian** (CSS) antrenor D. Gîrleanu, prăjină 4,10—4,10 m.

Deci, doar **15** atleți bucureșteni nominalizați pentru J.O. au realizat ceea ce și-au propus pentru acest sezon, adică un procent de numai 23 la sută! Trebuie să recunoaștem că este mult prea puțin, mai ales că unele dintre aceste obiective intermediare n-au încă o certă valoare internațională.

Este adevărat că și alți 5 atleți, prin rezultatele lor, s-au apropiat de obiectivul propus pentru acest an: **Viorica Viscopoleanu** (Steaua) lungime 6,60—6,59 m; **Claudia Iacob** (Progresul) 800 m 2:09,0—2:09,3; **Valeriu Jurcă** (Dinamo) 400 mg 51,6—51,9 sec; **Adrian Samungi** (Steaua) lungime 7,75—7,71 m; **Zoltan Vamoș** (Dinamo) 3000 m obst. 8:32,0—8:34,0. Dar chiar adăugîndu-i și pe aceștia pe lista „reușiților", tot nu se schimbă datele problemei.

Și apoi să nu uităm că alți 43 de atleți, din diferite motive nu și-au îndeplinit cifrele propuse. Nu vom înșirui numele tuturor acestora, ci ne vom mulțumi să dăm doar cîteva exemple: **C-tin Bloțiu** (Rapid) 1500 m 3:39,8—3:45,3; **Horia Stef** (Rapid) 800 m 1:48,1—1:51,1 (ambii sînt antrenați de Gh. Stănel); **Andrei Barabaș** (Dinamo) 5000 m 13:48,0—14:04,4; **Victor Caramihai** (Steaua) 3000 m obst. 8:37,5—8:48,0 (antrenor M. Tintorescu); **Șerban Ioan** (Șc. sp. 1) înălțime 2,07—2,01 m (antrenor Gh. Stănescu); **Gabriela Rădulescu** (Dinamo) lungime 6,20—5,78 m (antrenor I. Vintilă); **Mihaela Peneș** (Dinamo) suliță 62,50—58,36 m; **Andrei Deac** (Steaua) 400 m 48,5—49,4 sec (antrenor V. Dumitrescu); **Oct. Viscopoleanu** (Steaua) triplu 16,00—15,53 m (antrenor I. Söter) etc. Ținînd seama și de faptul că unele dintre rezultatele celor „reușiți" sînt departe de cerințele actuale ale atletismului internațional, că la „europenele" de la Budapesta comportarea reprezentanților noștri a fost foarte slabă, se pune întrebarea legitimă: CU CINE NE VOM DUCE LA OLIMPIADĂ?

Și așa își pregătește Șerban Ciochină centimetrii viitorului record
Foto: P. Romoșan

Opt... șase... patru!

De fapt, această întrebare n-o punem acum pentru prima oară, dar pînă astăzi n-am primit încă răspunsul așteptat!

Din discuțiile purtate în acest an cu diverși specialiști ai atletismului european, din relatările presei internaționale, reiese faptul că în tot mai multe țări au și fost stabilite loturile olimpice de bază pentru 1968. Se poate spune că un asemenea lot — de bază — avem și noi, numai că în timp ce „candidații" olimpici din alte țări au realizat anul acesta rezultate de o bună valoare, „posibilii" noștri n-au obținut încă performanțe la un plafon satisfăcător. Și, mai trebuie avut în vedere faptul că performanțele vor spori în valoare cu fiecare lună care ne apropie de octombrie 1968!

Ei bine, în acest sezon doar PATRU atleți români: Iolanda Balaș *(I) la înălțime,* Viorica Viscopoleanu *(II) la lungime,* Mihaela Peneș *(III) la suliță și* Șerban Ciochină *(VIII) la triplu se află în primele zece locuri ale clasamentelor mondiale pe probe. Oricît am vrea să fim de „modești", trebuie totuși să recunoaștem că este extrem de puțin, mai ales că anul trecut 6 atleți români au figurat printre cei mai buni din lume, iar în 1964 au fost 8!*

★

În atenția tuturor celor care se ocupă și răspund de pregătirea atleților români pentru Olimpiadă, trebuie să stea în permanență ideea îmbunătățirii continue a performanțelor, în pas cu dezvoltarea atletismului mondial, în așa fel ca la J.O. un număr cît mai mare de sportivi români să se poată clasa printre cei 8 finaliști, la cît mai multe probe, să aspire și ei la cucerirea medaliilor

★

După părerea noastră a fost bine, la momentul respectiv că s-a acordat credit unui mare număr de atleți prin nominalizarea lor pentru pregătirile olimpice. Unii atleți au confirmat această încredere, alții nu! De aceea, a venit vremea să se facă o serioasă analiză a evoluției fiecăruia — în ultimii doi ani — să se facă o „cernere" atentă a valorilor, ca să știm, de fapt, pe ce mai contăm. A venit deci momentul ca o serie de atleți, antrenori și chiar conducători de cluburi, să răspundă pentru neîndeplinirea obiectivelor propuse, mai ales că nu puțini sînt cei care — se pare — n-au înțeles că a fi nominalizați pentru J.O. presupune foarte multe obligații, o muncă serioasă de zi cu zi, că unii sportivi s-au bucurat din plin de anumite condiții de activitate fără ca, în schimb, să fi dat ceea ce se cuvenea. De aceea, credem că nu mai are nici un fel de rost să fie păstrați în evidență pentru J.O. atleți care nu au justificat cu nimic încrederea ce le-a fost acordată, pentru că la Mexic se vor duce performerii de mîna întîi și nu... „speranțele"!

Cum au răspuns încrederii unii atleți!

Pe lista întocmită anul trecut, întîlnim printre nominalizați și o serie de atleți ale căror rezultate anterioare nu au justificat, decît într-o foarte mică măsură, desemnarea lor printre candidații noștri olimpici: Anca Gurău **(Progresul) greutate 15,50—14,63 m;** Valeria Bufanu **(Rapid) 80 mg 11,0—11,9;** Livia Oros **(Steaua) disc 48,00—43,58 m;** Nicolae Popovschi **(Steaua) lungime 7,50 m — sub 7 m etc. Am amintit doar cîteva nume de atleți mai cunoscuți, căci pe lista nominalizărilor figurează și o serie de tineri sportivi care, în acest an, nu apar nici măcar între primii noștri clasați în bilanțul „celor mai buni 10":** Gh. Cărăian **(Rapid),** Gabriela Negoescu și Anton Niculescu **(Progresul),** Gh. Gligor **(Șc. sp. 2) etc. Vreți să știți și performanțele pe care antrenorii respectivilor atleți (C. Cotor, I. Steriade, D. Petrescu și Tr. Nicolau) le-au planificat pentru sezonul olimpic 1968? Ei bine, iată-le în ordine: 4,50 m la prăjină, 4900 p la pentatlon, 2,10 m la înălțime și 4,60 m la prăjină! Ni se pare cam exagerat „progresul" prevăzut de antrenori pentru elevii lor (în 1966 aceștia au realizat: 3,50 m, 3490 p, 1,85 m și 3,70 m) dar chiar și așa, cu excepția performanței de la pentatlon, cu celelalte probabil că cineva nici nu va putea fi înscris pe... foile de concurs, deoarece standardurile de participare ale Federației internaționale vor fi cu mult mai pretențioase. Dar aceasta este de acum o altă față a problemei luate în discuție...**

A venit deci vremea să fie revizuite listele de nominalizări ale tuturor regiunilor și să se treacă de îndată la alcătuirea unui lot olimpic de bază pentru 1968. Acest lot va trebui să rămînă deschis pentru orice tînăr talentat care dovedește prin rezultate de valoare, prin comportarea sa, prin seriozitatea cu care muncește, că este demn să fie inclus pe lista „probabililor" pentru Ciudad de Mexico.

În fond, pe ce contăm pentru '68?

Față de valoarea actuală, manifestată cu diferite prilejuri în acest sezon (și iarăși nu putem uita... „europenele"!), după părerea noastră lotul olimpic de bază ar putea cuprinde trei categorii de atleți.

I. Din prima categorie, în mod firesc, ar trebui să facă față cei care prin rezultatele lor sînt clasificați anul acesta printre cei mai buni performeri mondiali, adică *Iolanda Balaș, Mihaela Peneș, Viorica Viscopoleanu* și *Șerban Ciochină*. Lor le-ar putea fi adăugați *Zoltan Vamoș* (al XIII-lea în lume) și *Lia Manoliu* (tot locul XIII), o atletă experimentată capabilă să mai facă față unui examen de pretențiile celui de la Olimpiadă.

Nici vorbă însă că pentru a putea evolua pe stadionul Universitar din capitala Mexicului toți atleții noștri vor trebui să realizeze în 1968 performanțe la nivelul pretențiilor... anului 1968!

II. Din această categorie ar putea face parte o serie de atleți care s-au evidențiat în acest sezon, dar ale căror rezultate n-au atins încă decît parțial plafonul marilor performanțe. El ar putea face față cerințelor olimpice, dacă în 1968 vor realiza următoarele rezultate: *Gh. Zamfirescu* 400 m sub 46,0 sec, *Petre Astafei* prăjină peste 5,00 m, *Vasile Sărucan* lungime peste 8,00 m, *Iosif Naghi* disc peste 60,00 m, *Gh. Costache* și *Virgil Tibulschi* ciocan, ambii peste 69,00 m, *Elena Vintilă* pentatlon 4800 p, *Marilena Ciurea* suliță peste 57,00 m.

III. Ultimul grup l-ar putea constitui „speranțele", adică, atleții tineri, foarte bine dotați din punct de vedere fizic, cu aptitudini reale pentru performanțe de valoare și care au realizat unele cifre promițătoare: *Dan Hidioșanu* la 110 mg (minimum 13,8 sec), *Leonida Caraiosifoglu* la 20 km marș (sub 1.30:00,0), *Șerban Ioan* la înălțime (peste 2,16 m), *Valeriu Răuț* și *Vasile Dumitrescu* la triplu (peste 16,40 m), *Cornelia Popescu* la înălțime (peste 1,73 m).

Și alți atleți...

Și pentru că am vorbit de „posibilii" olimpici, lista lor inițială trebuie completată cu cîteva nume de tineri atleți din diferite orașe ale țării: Carol Corbu *(Pitești) triplu — peste 16,40 m,* Radu Rusu *(Cluj) 3000 m obst. — sub 8:35,0,* Viorel Suciu *(Iași) 110 mg — sub 13,8,* Stelian Giubelan *(Craiova) suliță — peste 80,00 m,* Ștefan Siscovici *(Brașov) ciocan — peste 68,00 m,* Alexandrina Stoenescu *(Alexandria) înălțime — peste 1,73 m,* Argentina Menis *(Craiova) disc — peste 55,00 m,* Edith Schal *(Brașov) pentatlon — peste 4700 p.*

Cu acest lot de bază va trebui să se purceadă de îndată la o pregătire individualizată și specializată la maximum, la cel mai ridicat nivel al cerințelor actuale. Fără o asemenea pregătire, care să excludă orice menajament și alte probleme „diverse", atletismul nostru nu va putea realiza la Mexico succesele așteptate.

ROMEO VILARA